

МИШКА, ЖАБА И ГУЩЕРЪ

24

Мишката и жабата били съседи. Тъ си имали малки нивици, посъяни съ жито.

Единъ день жабата казала на мишката:

— Азъ отивамъ на сватба. Жени се Рачо Кривокрачо. Моля ти се, наглеждай моето жито, докато се върна!

Мишката отвърнала:

— Кой знае, дали ще го опазя. Азъ моето жито мжно опазвамъ, че твоего ли?

— Моля ти се, Мишанке, нали сме съседки, нали сме приятелки! Стори ми това добро!

— Добре, добре, иди си съ здраве! Като пазя моето жито, ще наглеждамъ и твоего.

Жабата отишла на сватба.

Наблизу живѣлъ гущеръ.

Мишката отишла въ нивата на жа-

бата, да си поткрадне житце. Тъкмо пре-
гривзала класоветъ, дошелъ при нея
гущерътъ и рекълъ:

— Какво правишь, съседке? Тая нива не е твоя. Защо крадешъ отъ житото на жабата?

— Польгахъ се, съседе. Моля ти се, не обаждай на жабата! За награда ще се омжа за тебе.

— Добре, — съгласилъ се гущерътъ. Мишката малко по малко прибрала житото на жабата.

Жабата се върнала отъ сватба. Видѣла, че житото и е прибрано. Отишла при мишката. Рекла ѝ:

— Нали те оставихъ да пазишь и моето жито. Да не би ти да си го прибрала?

— Какъ можешъ да помислишь такава нѣщо, съседке, — отговорила мишката. — Пазихъ го, какъ да го не пазихъ. Но когато съмъ спѣла, нѣкой му е видѣлъ работата. Ако не вѣрвашъ, да отидемъ и да попитаме гушера.

Отишли при гушера. Попитала го жабата:

— Драги гушерчо, ти живѣешъ до-самъ моята нивичка. Не си ли видѣлъ мишката да кжса и прибира моитѣ житни класове?

— Не съмъ виждалъ, — отговорилъ гущерътъ.

— Така, кажи ѝ, — намѣсила се мишката, — защото тя ме дълбоко обижда. Но азъ имамъ добро сърдце, което е готово винаги да прости на ония, които се заблуждаватъ.

